

Herrat kutsuti Peterbutti linnu, ta wottis
mind siina kasa. Seāl ma sain wahhest So-
me ja ka meie ma rahvast nābha ja lootsin
ja, et ma seāl piddin Jummalal sannale
sama. Se juhtus, et, ma ei tea, mis-
siuguse asja pārrast minno õige pātrisher-
ta sciammai aial ka Peterbutris olli. Kog-
gematta temma sei seitji selle Herraga kelle
jures ma nūud ollin. Temma nāggi mind,
mälletas minno nāo, ja minna mälletassin
ka tedda weel wāhhe. Ta hakkas kohhe
minno kāest kūsimma, ja tulama seini fui
minna keit ouima Elo-luggu temmale üs-
les rākist. Se minno pāris herra lätki-
tas kohhe selle Junkro járrele, kes mind
ollin áratimuid: agga se olli jo furnud.
Giissi ta satis teised tunnustusse ramatuud
selle peale, et ma temma pāris ollin, ja
ma sain nenda temma jure. Agga, et ma
ükskord jo olin árra-jooksuid, ei wöind
minno Herral lotust olla, et ma piddin
meest

meest pārrandama ja eddespiddi fanna Paul-
ma, sepārrast müüs temma mind jālle übhe
teise Wde Peālikalle árra. Minno ónneks se
on juhtund, et minne Herra nūud siin kih-
helfonnas kõteris on, ja ma pallun teid
wāgga, fallis öppetaja, wōtte mind ka
öppima, et ma Jummolat saaksin tun-
da. Kūl mul on halle meel, kui ma
nādn, et minno moremal wēñmal en pree-
go meie Issa perre kāes les kahhe aasta
eesti on árra furnud, temma kāesi kāib wāg-
ga hästi, minnus olleks sesamma pölli ob-
nud kui ma olleksin paikale jānud.

Temma jāi öppima, pealugemised
sai ta selgeks, aggā ei ta ramato ennam
saond öppida. Giissi ma wōtsin tedda Loua-
le; agga wōrsti pārrast sedda piddi se Peālik
Rigginentica Turki male munema, seit
et sel aial Turki rahwaga sōdda eki; tem-
ma läks Herra kāsu, pārest ma olen tuule-
da